Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 472 van 2 september 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

In zake: **X**

Gekozen woonplaats(en):
1) In de zaak RvV X:
Ten kantore van advocaat M. M. DOGAN
Overbekelaan 190/2.2
1083 GANSHOREN

2) In de zaak RvV X:
Ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20/83
1800 VILVOORDE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2026 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 17 augustus 2026 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (RvV X).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: “RvV-wet”).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. DOGAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, dient op 21 juni 2026 aan de grens een verzoek om internationale bescherming in, waarna eveneens die dag ten aanzien van hem een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats wordt genomen.

1.2. Op 13 augustus 2026 neemt de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adviseur van de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan verzoeker de volgende dag per drager ter kennis wordt gebracht, en die luidt als volgt:

"*[…]*
A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Turkse nationaliteit en bent u geboren in de stad Antalya, gelegen in de gelijknamige provincie. U bent moslim van religie en Tsjerkessisch van etnie.

Uw vader [Y.H.] (CG […] en OV […]: toekenning vluchtelingenstatus 16.10.2019) was een bekend figuur en zeer actief binnen de Hizmet-beweging in Antalya waardoor u vanaf uw geboorte ook lid werd van de Hizmet-beweging. Zeker tijdens uw studies van 2010 tot 2016 aan de Burch-universiteit in Sarajevo, Bosnië-Herzegovina, was ook u actief binnen Hizmet, zo nam u deel aan 'sohbets' en leidde u andere Hizmet-studenten rond op tours in Sarajevo. U richtte ook verscheidene studentenclubs op. Na uw terugkeer naar Turkije in 2016 kreeg uw vader problemen in de nasleep van de mislukte coup waardoor hij zich genoodzaakt zag te vluchten samen met uw halfbroers en halfzus en zij hier in België in 2019 de vluchtelingenstatus verkregen. Uzelf bleef er achter daar u zelf toen geen problemen kende en uw vader ook wilde dat u zijn achtergelaten bezittingen beheerde. U werkte hierna in verscheidene sectoren, maar ondervond tweemaal dat u hierbij door uw werkgevers naar de uitgang werd geduwd vanwege het feit dat uw vader een bekende Gülen-aanhanger was. Eind 2020 vroeg uw vader u om een vriend van hem, genaamd [M.], te helpen met kleding en voedsel te bedelen aan families van opgesloten Gülen-aanhangers. U deed dit een tiental keer tot 2024. Door uw voortdurende stress om geviseerd te worden als Gülenist, besloot u na een jobaanbieding in Mali Turkije te verlaten. Dit was begin april 2026. U reisde met uw paspoort en visum naar Mali, waar u een werk- en verblijfsvergunning genoot. Niet lang na uw vertrek uit Turkije vernam u van uw moeder en grootmoeder die nog in Antalya verbleven en bij u in hetzelfde gebouw woonden dat de politie naar u op zoek was gekomen en ze tevens een arrestatiebevel hadden overhandigd. U weet niet concreet omwille van welke zaken ze u willen arresteren, maar in het arrestatiebevel wordt er verwezen naar uw lidmaatschap van de 'terreurorganisatie' Feto. Voor het overige hebt u geen idee van de stand van zaken; uw advocaat heeft meegedeeld dat er een geheimhoudingsbesluit is aangaande uw dossier. Daar u omwille van uw werk in Mali via de Verenigde Staten naar Burkina Faso met het vliegtuig reisde met als tussenstop Brussel, besloot u hier in de luchthaven een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dit op 21 juni 2026. U verblijft thans in het Transitcentrum Caricole te Steenokkerzeel.

Bij terugkeer vreest u dat er een gevangenisstraf van vijf jaar boven uw hoofd hangt, zoals dit gebruikelijk is bij soortgelijke dossiers.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw aanhoudingsbevel, verzoek om gehoor bij de politie, een begeleid schrijven van uw advocaat, een samenvatting van uw relaas van uwentwege, verscheidene scholingsattesten, verscheidene stukken aangaande het gerechtelijke dossier van uw vader, schriftelijke samenvatting van uw vader aangaande u en zijn relaas, foto's aangaande de banden van uw vader en de rest van uw familie met de Gülenbeweging, uittreksel burgerlijke stand, uittreksel van uw 'exit movement record', legale opinie over aanhoudingsbevel en verzoek om gehoor en ten slotte uittreksel sociale zekerheid met historiek van uw werkgevers. Het betreft allen kopieën.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent van een land waarvoor volgens de meest recente beschikbare jaargemiddelden van Eurostat, de beslissingsautoriteit in 20% of minder van de gevallen internationale bescherming heeft verleend, rechtvaardigde dat er versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u de status van vluchteling, noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U bent er verder niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging bij een eventuele terugkeer aan te tonen.

U haalt aan bij terugkeer arrestatie en opsluiting te vrezen vanwege de Turkse autoriteiten omwille van uw rol binnen de Gülen-beweging (zie CGVS, p.14). U maakt deze vrees niet aannemelijk.

Uit algemene landeninformatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de Turkse autoriteiten nog steeds (vermeende) Gülenisten arresteren, maar niet op dezelfde schaal als in de periode vlak na de mislukte staatsgreep van juli 2016. De meeste arrestaties en detenties hebben plaatsgevonden gedurende de noodtoestand (juli 2016-juli 2018). De aantallen strafrechtelijke onderzoeken en vervolgingen van (vermeende) Gülenisten zijn relatief laag in vergelijking met de situatie van voor 2020, net als de aantallen gedwongen ontslagen. Deze daling is te wijten aan het feit dat de meest zichtbare Gülenisten in de Turkse samenleving reeds zijn ontslagen dan wel strafrechtelijk werden onderzocht en vervolgd. Op 30 januari 2024 maakte Yerlikaya, de Turkse minister van Binnenlandse Zaken, bekend dat er in 2023 9.639 Gülen-verdachten waren opgepakt en 1.689 Gülenisten waren gevangengezet, in tegenstelling tot 2021, toen de Turkse autoriteiten nog 22.458 Gülenisten arresteerden (zie map landeninformatie, document 1, p.45-47). Voorts blijkt duidelijk dat met name (vermeende) Gülenisten in het veiligheids- en justitiële apparaat in de negatieve belangstelling staan bij de Turkse autoriteiten. Met name Gülenistische kadetten, militairen, gendarmes, politieagenten, rechters en openbare aanklagers trekken de negatieve aandacht van de Turkse overheid (zie map landeninformatie, document 1, p.49). De overige categorie van arrestanten wordt vaak 'willekeurig en onvoorspelbaar' gearresteerd op basis van willekeurige criteria zoals het hebben gehad van een bankrekening bij Bank Asya, een abonnement op de krant Zaman of het hebben gedownload en gebruikt van de ByLock-app (zie map landeninformatie, document 1, p.50). In het geval van mensen die scholing hebben genoten aan een Gülenschool blijkt dat dergelijke personen niet systematisch negatieve aandacht trekken bij de autoriteiten, maar dat er wel een aantal gedocumenteerde gevallen zijn (zie map landeninformatie, document 2, p.7). Aangaande Gülenisten in het buitenland blijkt dat de Millî Istihbarat Teskilati (nationale veiligheidsdienst, MIT), al dan niet in samenwerking met buitenlandse veiligheidsdiensten, verscheidene Gülen-verdachten overbracht vanuit het buitenland naar Turkije. In vrijwel alle gevallen ging het om personen die gelieerd waren aan de Gülenbeweging, in het bijzonder ging het om prominente vertegenwoordigers van de Gülenbeweging, geldschieters en personen die persoonlijke banden onderhielden met Gülen zelf (zie map landeninformatie, document 1, p.54-55). Ook lopen voormalige leraren van scholen in het buitenland die banden hebben met de Gülenbeweging een reëel risico om in de problemen te komen als ze terugkeren naar Turkije (zie map landeninformatie, document 2, p.16).

Hieruit volgt dat niet elke persoon die één of andere activiteit heeft ontplooid die in verband zou kunnen worden gebracht met Gülen of de Hizmet-beweging vervolging riskeert; maar dat dient te worden gekeken naar de persoonlijke omstandigheden en de concrete individuele elementen die ter zake worden aangehaald.

Het CGVS betwist vooreerst niet dat u in Turkije scholing volgde aan een Gülenschool en ook tijdens uw verblijf in Bosnië-Herzegovina scholing volgde aan een Güleninstituut waarbij u deelnam aan verscheidene culturele en educatieve activiteiten (zie CGVS, p.9 en 10). Echter zoals dient te worden vastgesteld in bovenstaande algemene informatie vloeit hieruit niet per definitie een situatie waarin personen met dergelijk profiel systematisch vervolgd worden. Aldus kan niet gesteld worden dat u een gegronde vrees voor vervolging door de Turkse autoriteiten dient te vrezen louter omdat u school liep in een Gülen-instituut, hetzij in Turkije hetzij in het buitenland. U brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel blijkt.

Zo zijn de andere activiteiten voor de Gülen-beweging die u na de mislukte staatsgreep in 2016 zou hebben ondernomen in Turkije geenszins geloofwaardig te noemen:

Zo stelt u dat u van eind 2020 tot het begin van de zomer in 2024 voedsel, kleding of geld bracht naar families van Gülen-leden die opgesloten zaten (zie CGVS, p.10 en 11). Uw verklaringen hieromtrent zijn

echter weinig doorleefd en bijzonder beperkt te noemen. Zo kan u enkel stellen dat een persoon genaamd [M.A.], een vriend van uw vader, u namen en adressen gaf van deze families en u dan deze spullen bezorgde (zie CGVS, p.10 en 11). Hoe deze spullen precies verzameld werden en door wie kan u niet vertellen, evenmin kan u iemand anders benoemen buiten [M.] die werkzaam was in deze organisatie en ten slotte kan u niet eens ook maar één enkele naam van iemand van deze families bezorgen (zie CGVS, p.11), dit terwijl u nota bene verklaarde dat [M.] u namen gaf van deze personen. Voorts verklaarde u zelf dat u niet eens over een auto beschikte maar met de taxi naar deze families ging om de spullen te brengen (zie CGVS, p.11). Dat u dan zo essentieel werd geacht voor deze organisatie om de spullen te brengen terwijl u niet eens zelf een auto bezat, doet de wenkbrauwen fronsen. Men zou immers denken dat [M.] dan wel zelf de spullen kon brengen of iemand anders inschakelde die wel over eigen vervoer beschikte. Hiernaar gevraagd komt u niet verder dan te zeggen dat er niemand anders was die het wilde doen (zie CGVS, p.12), terwijl u eerder aangaf dat u eigenlijk weinig wist van deze 'organisatie' buiten dat [M.] er werkte en hij u inschakelde. Hoe u dan zo zeker kan verkondigen dat er niemand anders beschikbaar was om die taak uit te voeren, zaait verder twijfel. Dat u ten slotte verkondigt dit ruim vier jaar lang gedaan te hebben maar in deze lange periode slechts tien keer zou zijn opgetrommeld om te helpen, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (zie CGVS, p.10 en 11). U verklaarde immers nota bene zelf dat er 'niemand anders beschikbaar was' om dit te doen (zie CGVS, p.11 en 12). Dat u desondanks er niemand anders beschikbaar was, u slechts tien keer in maar liefst vier jaar tijd hulpgoederen overhandigde aan de families, lijkt wel heel weinig en getuigt allerminst van een doorgedreven engagement.

Gegeven bovenstaande kan er dan ook weinig geloof gehecht worden aan deze door u beweerde politiek-religieuze activiteiten. U legt hier trouwens ook geen enkel begin van bewijs van neer, evenmin betreffende de door u voorgehouden arrestatie van [M.] - die volgens u in 2024 gearresteerd werd omwille van deze activiteiten (zie CGVS, p.11). U had inmiddels nochtans de nodige tijd om enig begin van bewijs dienaangaande te verzamelen en over te maken. Daar u eerder in het onderhoud beweerde dat uw vader goed bevriend was met [M.] is het des te ongeloofwaardig dat u geheel niet op de hoogte lijkt te zijn van het lot van [M.] na zijn arrestatie (zie CGVS, p.11). Zulke zaken versterken het vermoeden dat u nooit dergelijke activiteiten hebt ontwikkeld en uw relaas in dezer louter op blote beweringen rust. U maakt aldus geenszins aannemelijk dat u op één of andere manier negatief kon/kan worden gepercipieerd door de Turkse autoriteiten, in die mate dat zij aanleiding zouden kunnen gegeven tot vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Immers waar u beweert dat de Turkse autoriteiten na uw vertrek uit Turkije achter u vroegen bij uw moeder en grootmoeder en er op 8 mei 2026 een uitnodiging werd afgegeven om u aan te bieden in het politiekantoor waarna er op 26 mei 2026 een huiszoeking plaatsvond en er een arrestatiebevel jegens u werd uitgevaardigd (zie CGVS, p.8), stelt het CGVS vast dat hier eveneens geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Immers aan de zogezegde activiteiten die u ondernam voor de Gülen-beweging, de reden waarom u geviseerd zou worden door de Turkse autoriteiten, kan weinig geloof gehecht worden. Voorts werpt het CGVS de bedenking op dat de laatste activiteiten die u ondernam voor de Gülen-beweging ten laatste van 2024 dateren, u eveneens beweerde dat deze [M.] ook in 2024 gearresteerd werd (zie CGVS, p.10 en 11), waardoor men er toch mag van uitgaan dat de Turkse autoriteiten al eerder weet hadden kunnen hebben van uw activiteiten mocht u met deze persoon hebben samengewerkt, in casu quod non. Dat u desondanks zonder problemen met uw paspoort via de luchthaven naar Mali kon reizen (zie CGVS, p.4) en de politie u zogezegd pas na uw vertrek plots wilde arresteren, is wel heel toevallig en weinig aannemelijk te noemen. Uw uitleg als zouden de autoriteiten een lijst hebben en ze regio per regio afwerken waardoor u zo laat in het vizier kwam, houdt geen steek (zie CGVS, p.13). Immers mocht er zelfs überhaupt zo'n lijst bestaan, zou dit niet kunnen verklaren waarom [M.] dan wel al in 2024 gearresteerd werd en u pas twee jaar later plotseling werd gezocht. Hij woonde immers in dezelfde stad en ondernam dezelfde activiteiten als uzelf.

Bovendien blijkt uit bijgevoegde informatie aan de map met landeninformatie dat de door u neergelegde documenten hieromtrent zijnde uw uitnodiging voor politieverhoor en uw arrestatiebevel/huiszoekingsbevel verschillende anomalieën bevatten waardoor de authenticiteit en/of herkomst hiervan als bijzonder twijfelachtig kan worden beschouwd (zie map landeninformatie, document 3).

Waar u voorts nog werd gevraagd of u nieuws had in verband met de staat van uw onderzoek, antwoordde u dat u via uw advocaat vernam dat er een geheimhoudingsbeslissing is inzake uw dossier en u aldus ondanks dat u wel toegang heeft tot uw "e-devlet" en "uyap", geen verdere documentatie/informatie kan verschaffen inzake uw gerechtelijke procedure (zie CGVS, p.13 en 14). Echter in verband met uw verklaringen dat u geen toegang zou hebben tot dergelijke gerechtelijke informatie of dat deze vertrouwelijk zou zijn, hebt u op geen enkele wijze aangetoond dat dit specifieke geval op u betrekking zou hebben of dat de tegen u ingestelde gerechtelijke procedure vertrouwelijk zou zijn.

Hoewel uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat in de context na de mislukte staatsgreep, beslissing nr. 2016/1 van 4 augustus 2016 betreffende "verzoeken om informatie over maatregelen en transacties in de context van de noodwetten inzake decentralisatie van de staat" het recht op informatie voor een bepaalde categorie personen verbood, blijkt echter niet dat u tot deze categorie personen behoort, aangezien u nooit in overheidsdienst hebt gewerkt en na de mislukte staatsgreep niet bij wetsdecreet werd ontslagen.

Hoewel het recht op informatie op grond van de artikel 20 tot en met 28 van wet nr. 4982 kan worden beperkt, blijkt dit slechts het geval te zijn in zeer specifieke gevallen die betrekking hebben op de fundamentele belangen van de Turkse staat.

U hebt echter op geen enkele wijze aangetoond dat de informatie die u naar eigen zeggen hebt geprobeerd te verkrijgen, onder deze categorie valt, of dat de gerechtelijke procedure die tegen u zou zijn ingeleid, om soortgelijke redenen vertrouwelijk zou zijn.

Bovendien benadrukt het Commissariaat-generaal dat deze vertrouwelijkheid alleen geldt in het stadium van het onderzoek. Zodra een gerechtelijke procedure is ingeleid, wordt het recht van elke Turkse burger op toegang tot informatie opnieuw gewaarborgd door hetzelfde artikel van de Turkse grondwet.

Bijgevolg, bij gebrek aan geloofwaardige documenten, is er niets dat aantoont dat u momenteel officieel wordt gezocht door de autoriteiten in uw land.

Dat uw vader [Y.H.] wel de hoedanigheid van vluchteling verkreeg in België, kan bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen. Dit betekent immers niet dat ook aan u automatisch internationale bescherming moet worden toegekend. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke en individuele gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Het CGVS merkt voorts op dat uw vader reeds in 2019 erkend werd en uzelf nog geruime tijd hierna in Turkije verbleef zonder enige noemenswaardige en/of geloofwaardige problemen.

Voorts moet het Commissariaat-generaal erop wijzen dat het lot van familieleden, vrienden of andere leden van dezelfde raciale of sociale groep van een verzoeker om internationale bescherming weliswaar kan aantonen dat zijn vrees vroeg of laat zelf het slachtoffer van vervolging te worden, gegrond is (Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees), maar dat volgens diezelfde aanbevelingen de situatie van elke persoon op zichzelf moet worden beoordeeld.

De objectieve informatie wijst erop dat, hoewel de familiale context in de ogen van de autoriteiten een verzwarende factor kan zijn, er geen aanwijzingen zijn dat dit op zich, en bij gebrek aan een zichtbaar politiek profiel, ertoe leidt dat alle leden van eenzelfde familie systematisch door de autoriteiten worden geviseerd.

Aangezien u niet hebt kunnen aantonen dat u een dergelijk profiel hebt, is er dan ook geen reden om aan te nemen dat alleen de situatie van deze persoon, wat u betreft, kan leiden tot vrees in geval van terugkeer naar Turkije.

Het Commissariaat-generaal wijst er trouwens op dat verschillende leden van uw familie die een soortgelijke verwantschapsband met deze persoon hebben, vandaag nog steeds in Turkije wonen, zonder dat zij om die reden kennelijk problemen hebben met de Turkse autoriteiten. Het Commissariaat-generaal ziet dan ook geen reden om aan te nemen dat alleen het feit dat u tot de familie van deze persoon behoort, ertoe zou leiden dat de Turkse autoriteiten u in het bijzonder zouden viseren.

Waar u nog aanhaalde dat u een paar keren werd ontslagen op uw werk omwille van de banden van uw vader met Gülen, het ook moeilijk was voor u om werk te zoeken en u naar eigen zeggen sociaal geïsoleerd stond (zie CGVS, p.7 en 8), merkt het CGVS op dat er eveneens twijfels zijn aangaande de door u geschetste verklaringen hieromtrent:

Zo zegt u dat u op twee werkplekken werd ontslagen waarbij uw werkgevers volgens u al kennissen waren 'sinds de kindertijd' maar ze u desondanks aanmoedigden een andere job te zoeken omwille van het profiel van uw vader als bekend Gülenist (zie CGVS, p.12). Dat u deze werkgevers kende sinds kindertijd en ze volgens u ook expliciet afwisten van uw vader zijn activiteiten voor de Gülenbeweging en ze u toch in de eerste plaats aannamen om u vervolgens toch weer te ontslaan, tart alle verbeelding (zie CGVS, p.12). Deze werkgevers waren immers perfect op de hoogte van het risico dat uw aanwerving met zich meebracht. Dat ze

dit dan toch deden om u vervolgens toch weer te ontslaan, valt moeilijk te volgen. Uw uitleg als zou de Gülenbeweging een andere reputatie hebben gehad vroeger, kan niet gevolgd worden (zie CGVS, p.12). Immers deze jobs waarover u spreekt, dateerden van reeds na de coup toen er al een negatief beeld was gecreëerd aangaande de Gülenbeweging. Hiernaar gevraagd zegt u dan weer dat uw ouders gescheiden waren en u uw moeder als referentie opgaf waarna ze u inhuurden en pas als ze wisten wie uw vader was, ze u vroegen te gaan (zie CGVS, p.12). Echter hiermee spreekt u uw eerdere verklaringen tegen, namelijk dat deze werkgevers u al kenden sinds uw kindertijd en dus al lang wisten dat uw vader een belangrijk figuur binnen de Gülenbeweging was (zie CGVS, p.12). Bovenstaande doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Uit de rest van uw verklaringen kan nergens worden opgemaakt als zou u dusdanig sociaal geïsoleerd hebben gestaan of dermate weinig werkkansen hebben gekregen. Integendeel, u verklaarde bijna altijd werk te hebben gehad en kreeg zelfs jobkansen in het buitenland waardoor u Turkije ook verliet in april 2026 (zie CGVS, p.9 en 10).

Ten slotte maakt u evenmin aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar Turkije een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing overeenkomstig artikel 15, b) van Verordening (EU) 2024/1347, noch blijkt dat er in Turkije sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van Artikel 15 c) van Verordening (EU) 2024/1347.

Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Immers de door u neergelegde scholingsattesten, de gerechtelijke stukken aangaande de vervolging van uw vader de foto's van de banden tussen uw familie en de Gülenbeweging betreffen zaken zoals uw scholing bij Gülenscholen, de vervolging van uw vader in 2018 en de banden die u en uw familie hadden met de Gülenbeweging voor 2016, iets waaraan het CGVS niet twijfelt in bovenstaande.

Waar u nog een schriftelijke samenvatting van uw relaas neerlegt van u én uw vader dient er eveneens opgemerkt te worden dat deze bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Immers het CGVS beroept zich voor de beoordeling van uw asielrelaas in de eerste plaats op de door u afgelegde verklaringen in het persoonlijk onderhoud. Bovendien stroken uw verklaringen in grote lijnen met deze schriftelijke weergave van uw relaas, waardoor deze uw beslissing niet in positieve zin kunnen wijzigen.

Aangaande het door u neergelegde arrestatiebevel, de uitnodiging tot verhoor bij de politie en het begeleid schrijven van uw advocaat hieromtrent merkt het CGVS op dat deze reeds in bovenstaande werden besproken en er al geoordeeld werd dat, gelet op enkele vastgestelde anomalieën in de stukken (opgelijst in het antwoorddocument Cedoca), deze documenten weinig authentiek kunnen worden bevonden waardoor ze dan ook geen bewijswaarde genieten. Omtrent het schrijven van uw advocaat hierrond merkt het CGVS voorts op dat deze verklaringen door eender wie kunnen worden geschreven en dat zelfs mocht het een echte advocaat betreffen deze persoon nog kan verklaren wat hij/zij wilt, zonder dat dit objectief gestaafd kan worden waardoor ook hieraan weinig bewijswaarde kan worden gehecht.

Waar u nog uittreksels neerlegt van uw burgerlijke stand, 'exit movement record' en uw sociale zekerheid stelt het CGVS vast dat hieruit nergens kan blijken als zou u heden gezocht worden door de Turkse autoriteiten. Waar deze voor het overige uw identiteit en werk in Turkije dienen aan te tonen, samen met het door u neergelegde paspoort en identiteitskaart, dient er opgemerkt te worden dat het CGVS heden geen twijfels bezit over uw identiteit en werk in Turkije, waardoor ook deze documenten bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht kunnen plaatsen.

C. Conclusie

U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/11/8 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 2.24 van de RvV-wet worden de beroepen met de rolnummers RvV 372 660 en RvV 372 751 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV 372 751.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV 372 660.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel voert verzoeker de schending van "*de verplichting tot individueel en concreet onderzoek van de aanvraag*" aan. Verzoeker meent dat de beoordeling van zijn beschermingsaanvraag hoofdzakelijk berust op algemene en abstracte overwegingen, zonder dat zijn specifiek situatie daadwerkelijk aan een geïndividualiseerd onderzoek werd onderworpen. Hij wijst erop de zoon te zijn van een persoon tegen wie in het land van herkomst een strafrechtelijke vervolging wegens terrorismegerelateerde beschuldigingen werd ingesteld en dat in de tegen zijn vader opgestelde akte van beschuldiging het feit dat "z*ijn kinderen onderwijs hebben gevolgd aan scholen die wegens hun banden met FETO/PDY werden gesloten*" uitdrukkelijk als belastend element wordt aangehaald. De verwerende partij licht volgens hem geenszins toe waarom deze familiale banden hem niet zouden kunnen blootstellen aan een reëel risico op vervolging of ernstige schade.

In wat zich aandient als een tweede middel voert verzoeker de schending van "*de verplichting tot afdoende en toereikende motivering*" aan. Verzoeker stelt dat de motivering van de bestreden beslissing onvolledig, stereotiep en ontoereikend is en dat de verwerende partij de door hem aangebrachte elementen niet in hun onderlinge samenhang en vanuit een globale benadering heeft beoordeeld.

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing tevens gekenmerkt wordt door "e*en kennelijk gebrek aan een globale en coherente beoordeling van de elementen van het dossier*". Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij zijn dossier op gefragmenteerde wijze beoordeeld heeft, "w*aarbij elementen die nochtans nauw met elkaar verbonden zijn, kunstmatig van elkaar worden losgekoppeld*". Hij licht toe dat de verwerende partij heeft nagelaten om op globale wijze rekening te houden met (i) de strafrechtelijke procedure die in Turkije tegen zijn vader werd ingesteld, (ii) de erkenning van zijn vader, stiefmoeder en stiefbroers en/of -zussen als vluchteling door de Belgische autoriteiten, (iii) zijn banden met de Gülenbeweging, (iv) het feit dat hij gedurende zijn volledige opleiding onderwijs heeft gevolgd aan instellingen die verbonden waren aan de Gülenbeweging, (v) het feit dat hij geabonneerd was op de krant Zaman, (vi) het feit dat hij tussen 2010 en 2016 optrad als begeleider/gids voor talrijke verschillende groepen die vanuit Turkije naar Bosnië reisden, waardoor het risico blijft bestaan dat één van deze personen zich zijn naam herinnert en hem bij de Turkse autoriteiten aangeeft, (vii) de arrestatie van de heer M.A., met wie hij tussen 2020 en 2024 gezamenlijk steun verleende aan gezinnen die wegens hun banden met de Gülenbeweging in moeilijkheden verkeerden, (viii) het feit dat hij reeds door de politie werd opgeroepen voor verhoor en dat tegen hem een bevel tot inverzekeringstelling werd uitgevaardigd. Wanneer deze elementen in hun onderlinge samenhang worden beoordeeld, blijkt duidelijk dat de vereiste gegronde vrees voor vervolging onmiskenbaar aanwezig is, aldus verzoeker.

In wat zich aandient als een vierde middel voert verzoeker de schending aan van het recht om gehoord te worden, alsook gebreken in de vertolking. Verzoeker zet uiteen dat de communicatie tijdens het persoonlijk onderhoud via een dubbele vertaling verliep – zijn verklaringen werden vertaald van het Turks naar het Engels en vervolgens van het Engels naar het Nederlands – en dat hij tijdens dit onderhoud reeds bepaalde onjuistheden in de vertaling van het Turks naar het Engels heeft kunnen signaleren, maar hij de omzetting van het Engels naar het Nederlands pas achteraf heeft kunnen beoordelen, waardoor eventuele fouten in deze tweede vertaalslag tijdens het onderhoud niet konden worden gecorrigeerd. Verzoeker hekelt verder dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud, dat plaatsvond nadat zijn eerste persoonlijk onderhoud om procedurele redenen werd geannuleerd, niet de mogelijkheid had om zijn relaas opnieuw volledig en in zijn eigen woorden uiteen te zetten. Verzoeker meent dat de gevolgde werkwijze hem belemmerd heeft in de effectieve uitoefening van zijn recht om te worden gehoord en de zorgvuldigheid en betrouwbaarheid van de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aantast.

In wat zich aandient als een vijfde middel gaat verzoeker achtereenvolgens uitgebreid in op zijn profiel en de hem toegeschreven verbondenheid met de Gülenbeweging, recente gerechtelijke praktijken ten aanzien van Gülenisten in Turkije, en de toepassing daarvan op zijn situatie, waarbij hij betoogt dat zijn persoonlijk en familiaal profiel volledig aansluit bij de categorieën van personen die momenteel door de Turkse autoriteiten worden geviseerd in het kader van terrorismegerelateerde vervolgingen.

In wat zich aandient als een zesde middel gaat verzoeker specifiek in op de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen.

3.1.2. Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen in en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en zijn dossier terug te verwijzen naar de verwerende partij voor bijkomend onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een aantal stukken bij zijn verzoekschrift, die als volgt worden geïnventariseerd:
"*1) Bestreden beslissing;*
2) Identiteitskaart van verzoeker
3) Universitair puntenblad/transcript van verzoeker
4) Beslissing waarbij aan de vader van verzoeker de vluchtelingenstatus werd toegekend
5) Akte van beschuldiging betreffende de vader van verzoeker
6) Diploma's van het lager en middelbaar onderwijs van verzoeker
7) Beslissing waarbij aan de stiefmoeder van verzoeker de vluchtelingenstatus werd toegekend
8) Document betreffende de oproeping van verzoeker door de politie om zich op het politiekantoor aan te bieden
9) Proces-verbaal betreffende de huiszoeking in de woning van verzoeker
10) Rapport betreffende mensenrechtenschendingen in Turkije
11) Juridisch advies betreffende de situatie van verzoeker, opgesteld door advocaat/jurist [H.A.].
12) Document betreffende het verzoek tot uitvaardiging van een rode kennisgeving tegen de vader van verzoeker en de vrije vertaling
13) Nieuwsberichten waaruit blijkt dat de scholen waar verzoeker onderwijs volgde krachtens nooddecreten (KHK's) werden gesloten en de vrije vertaling"

3.3. Beoordeling

3.3.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal.

3.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

In zoverre verzoeker de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, wijst de Raad erop dat deze inhoudt dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.3. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat de dubbele vertaling tijdens het persoonlijk onderhoud – verzoekers verklaringen werden door de tolk vanuit het Turks naar het Engels vertaald, waarna de *protection officer* ze vervolgens in het Nederlands opnam in het gehoorverslag – aanleiding heeft gegeven tot fouten die mogelijk van invloed zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale

bescherming. De Raad wijst erop dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker eerst op afstand via videoconferentie werd gehoord op 13 juli 2026. Uit de notities van dit persoonlijk onderhoud die werden toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier (hierna: AD), stuk 6, 'Landeninformatie', nr. 4) kan niet blijken dat verzoeker reeds tijdens dit onderhoud bepaalde onjuistheden in de vertaling van het Turks naar het Engels heeft gesignaleerd, zoals hij in zijn verzoekschrift poneert. Zelfs zo dit het geval zou zijn geweest, niettegenstaande dit geen weerslag vindt in voormelde notities van het persoonlijk onderhoud, erkent verzoeker in de mogelijkheid te zijn geweest de vermeende fouten in de vertaling zelf te hebben kunnen corrigeren. Waar verzoeker vervolgens opmerkt dat hij de omzetting van het Engels naar het Nederlands pas achteraf kon beoordelen, waardoor eventuele fouten in deze tweede vertaalslag tijdens het onderhoud niet konden worden gecorrigeerd, gaat hij er geheel aan voorbij dat hij op 5 augustus 2026 een tweede keer werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) omwille van de onwettigheid van het eerdere videogehoor en dat toen zijn verklaringen, zoals zij in het Nederlands neergeschreven staan in de notities van zijn eerste persoonlijk onderhoud, integraal werden voorgelezen en vertaald door de aanwezige tolk, waarbij verzoeker de mogelijkheid werd geboden correcties, wijzigingen of toevoegingen aan te brengen. Zowel verzoeker als zijn advocaat gingen uitdrukkelijk akkoord met deze werkwijze (AD, notities van het persoonlijk onderhoud van 5 augustus 2026 (hierna: NPO 5 augustus 2026, p. 3). De Raad stelt vast dat de verklaringen zoals zij genoteerd staan in het verslag van het videogehoor verzoeker effectief werden voorgelezen en dat hij de *protection officer* enkele keren onderbrak om zaken toe te voegen of te verduidelijken, alsook om eigen verklaringen te wijzigen. Verzoeker verklaarde zich na afloop zonder meer akkoord met wat hem werd voorgelezen en gaf aan niets meer te willen toevoegen (NPO 5 augustus 2026, p. 14). Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij thans *post factum* opwerpt dat hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud "*aanzienlijk beperkt [werd] in de mogelijkheid om zijn verklaringen volledig, genuanceerd en in hun juiste context uiteen te zetten*". Hij beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een louter hypothetisch en niet-geconcretiseerd noch onderbouwd betoog waar hij gewag maakt van "*mogelijke vertaalfouten*" en meent dat "*niet [kan] worden uitgesloten dat dergelijke onjuistheden een rechtstreekse invloed hebben gehad op de beoordeling door het CGVS*". Het is aan verzoeker zijn beweringen in dit verband concreet te staven, doch hij blijft hiertoe in gebreke. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat zijn recht om te worden gehoord werd geschonden, noch dat de vertolking van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud gebreken vertoont die de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming hebben beïnvloed.

3.3.4. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Turkije, te worden gearresteerd en veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar omwille van zijn profiel en dat van zijn familie als leden van de Gülenbeweging.

Verzoeker verklaart dat zijn vader destijds gekend stond in Antalya als lid van de Gülenbeweging en dat hij bijgevolg van kinds af aan betrokken was bij de beweging. Zo heeft verzoeker steeds onderwijs gevolgd aan instellingen die gelieerd zijn aan de Gülenbeweging, zowel in Turkije als in het buitenland, was hij geabonneerd op een aan de beweging verbonden krant, en nam hij als student een rol op in de organisatie van culturele en educatieve activiteiten voor andere leden van de beweging. Nadat zijn vader in de nasleep van de mislukte staatsgreep in 2016 Turkije ontvluchtte samen met verzoekers halfbroers en halfzus, die allen in België als vluchteling werden erkend in 2019, zou verzoeker aanvankelijk zelf geen problemen hebben gekend. Later zou hij evenwel gemerkt hebben dat mensen geen contact met hem wilden of niet met hem wilden werken omwille van de situatie van zijn vader. Verzoeker zou om die reden ook door werkgevers naar de uitgang zijn geduwd. Dit zou verzoeker er niet van weerhouden hebben actief te blijven voor de Gülenbeweging. Zo zou hij op vraag van zijn vader tussen eind 2020 en midden 2024 een vriend van zijn vader, M.A. genaamd, een aantal keren hebben geholpen met het bedelen van voedsel en kleding aan families van opgesloten Gülenaanhangers. Verzoeker verklaart dat meer en meer vrienden van hem gearresteerd werden en in de gevangenis belandden en dat hij zelf sociaal geïsoleerd en depressief werd, waardoor hij een jobaanbieding in Mali aangreep om Turkije in april 2026 te verlaten. Niet lang na zijn vertrek zou verzoeker via zijn moeder en grootmoeder, die nog in Antalya verbleven, vernomen hebben dat de politie op zoek was naar hem en op zijn officiële adres een arrestatiebevel had afgeleverd waarin verwezen wordt naar zijn lidmaatschap van FETÖ/PDY (termen die door de Turkse autoriteiten worden gebruikt om de Gülenbeweging aan te duiden). Nadat verzoeker omwille van zijn werk van Mali naar de Verenigde Staten reisde, vanwaar hij vervolgens naar Burkina Faso diende te gaan met een tussenstop in Brussel, besloot hij op de luchthaven een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In casu kan worden aangenomen dat verzoeker het profiel van (vermeende) Gülenist of aanhanger van de Gülenbeweging heeft op grond van de niet-betwiste familieband met een persoon die in Turkije actief was binnen de beweging voorafgaand aan de poging tot staatsgreep in juli 2016 en de opleidingen die verzoeker genoten heeft aan onderwijsinstellingen die gelieerd waren aan de beweging, ter staving waarvan hij meerdere attesten heeft voorgelegd (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 3).

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de vervolging van (vermeende) Gülenisten in intensiteit is afgenomen in vergelijking met de periode vlak na de mislukte staatsgreep in juli 2016. De meeste arrestaties en detenties hebben plaatsgevonden gedurende de noodtoestand die van kracht was van juli 2016 tot juli 2018. De aantallen strafrechtelijke onderzoeken en vervolgingen van (vermeende) Gülenisten zijn relatief laag in vergelijking met de situatie van voor 2020, net als het aantal gedwongen ontslagen. Een verklaring voor deze daling zou gelegen zijn in het feit dat de meest zichtbare Gülenisten in de Turkse samenleving reeds zijn ontslagen dan wel strafrechtelijk onderzocht en vervolgd. Niettemin gaan de Turkse autoriteiten door met de vervolging van (vermeende) Gülenisten. Van bij het begin stonden voornamelijk (vermeende) Gülenisten in het veiligheids- en justitiële apparaat in de negatieve belangstelling van de Turkse autoriteiten. De overige verdachten maken een 'restcategorie' uit waartoe onder meer burgers behoren die (financiële) steun gaven aan gevangengezette Gülenisten en/of hun familieleden en die om die reden door de Turkse autoriteiten verdacht worden van het 'herstructureren' van de Gülenbeweging. Er is sprake van verschillende criteria op basis waarvan de Turkse autoriteiten op willekeurige en onvoorspelbare wijze overgaan tot vervolging van (vermeende) Gülenisten, zoals het hebben gehad van een bankrekening bij Bank Asya, het hebben van een abonnement op de krant Zaman, het hebben gedownload en gebruikt van de Bylock-app, onderwijs hebben genoten aan een Gülenschool, gewerkt hebben voor een bedrijf, nieuwsorganisatie of ngo geaffilieerd met de Gülenbeweging, en zich in het openbaar positief uitgelaten hebben over Gülen, bijvoorbeeld door positieve berichten over Gülen te publiceren op sociale media. Personen die onderwijs hebben genoten aan een Gülenschool trekken niet systematisch de negatieve aandacht van de autoriteiten, maar er zijn wel een aantal gedocumenteerde gevallen. De Turkse rechtspraak in Gülenzaken blijkt allerminst eenduidig, nu sommige lagere rechtbanken geen gevolg geven aan de uitspraken van het Turkse Grondwettelijk Hof en Hof van Cassatie waarin verduidelijkt werd onder welke voorwaarden de criteria betreffende ByLock en Bank Asya konden worden gebruikt als bewijs van banden met de Gülenbeweging en de ene verdachte wordt vrijgesproken terwijl de andere wordt veroordeeld op grond van nagenoeg hetzelfde bewijsmateriaal. In een verslag van november 2023 over Turkije betreurt de Europese Commissie de gebrekkige kwaliteit van rechterlijke beslissingen en het feit dat aanklachten niet juridisch zijn onderbouwd en op onvoldoende feitelijke bewijzen berusten. Personen met een job bij de overheid die wegens (vermeende) banden met de Gülenbeweging ontslagen werden worden als dusdanig geregistreerd in een database van het Instituut voor Sociale Zekerheid, waardoor potentiële toekomstige werkgevers, zowel in de publieke als private sector, hier kennis van kunnen nemen en om die reden kunnen weigeren de betrokkenen aan te werven. Het sociale stigma dat aldus kleeft aan ontslagen (vermeende) Gülenisten, en bij uitbreiding aan personen van wie het geweten is dat ze gelieerd zijn of waren aan de Gülenbeweing, blijft hardnekkig en kan ertoe leiden dat anderen zeer terughoudend zijn om iets met hen te maken te hebben. De strijd van de Turkse autoriteiten tegen de Gülenbeweging blijft niet beperkt tot het Turkse grondgebied. Er wordt melding gemaakt van Gülenverdachten die door de Turkse veiligheidsdiensten vanuit het buitenland werden overgebracht naar Turkije. Het gaat daarbij voornamelijk om prominente vertegenwoordigers van de Gülenbeweging, geldschieters en personen die banden onderhielden met Gülen zelf. Zij werden na hun terugkeer naar Turkije aangeklaagd en veroordeeld wegens lidmaatschap van een gewapend terroristisch netwerk. Sinds de mislukte staatsgreep hebben de Turkse autoriteiten de sluiting bevolen van duizenden bedrijven, ngo's en instellingen, waaronder scholen en universiteiten, die banden hadden met het Gülen-netwerk (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', Algemeen ambtsbericht Turkije, februari 2025, p. 45-54 en COI Focus "*Turkije. Situatie van personen die ervan worden beschuldigd tot de Gülenbeweging te behoren*", 28 maart 2024).

Uit voormelde landinformatie blijkt dat Gülenisten weliswaar nog steeds op grote schaal worden geviseerd, doch niet dat elke (vermeende) Gülenist in Turkije vervolgd wordt, zodat van verzoeker mag worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees. Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Turkije te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Turkije, zoals beschreven in objectieve bronnen.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat het onderzoek van een vrees voor vervolging tevens een toekomstgerichte beoordeling vereist. Noch het Vluchtelingenverdrag, noch de artikelen 3, punt 5) en 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347) behouden de erkenning van de vluchtelingenstatus voor aan verzoekers die in het verleden zijn vervolgd. De Raad bemerkt dat overeenkomstig artikel 4, lid 3 van de Verordening (EU) 2024/1347 *juncto* artikel 34, lid 2 van de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure inzake internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU, het verzoek om internationale bescherming objectief, onpartijdig en op individuele basis dient te worden onderzocht en

daarbij onder meer rekening moet worden gehouden met "*relevante, nauwkeurige en actuele informatie over de situatie in het land van herkomst van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing over het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast*". *In casu* moet het verzoek om internationale bescherming ook worden onderzocht en beoordeeld vanuit verzoekers vrees om vervolgd te worden op grond van een eigen (toegeschreven) politieke overtuiging.

Blijkens de bestreden beslissing hecht de verwerende partij geen geloof aan de door verzoeker aangehaalde feiten waarop hij zich in hoofdzaak baseert om te stellen dat hij actueel door de Turkse autoriteiten wordt geviseerd als (vermeend) Gülenist, met name meerdere bezoeken door de politie aan zijn officiële adres in de loop van de maanden april en mei 2026 in het kader van een strafrechtelijk onderzoek.

Verzoeker heeft ter staving van deze feiten enerzijds een uitnodiging voor een politieverhoor, die op zijn officiële adres zou zijn achtergelaten op 8 mei 2026, en anderzijds een arrestatie- en huiszoekingsbevel van 26 mei 2026 neergelegd (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1 en 2). De verwerende partij wijst in de bestreden beslissing op informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat deze stukken "*verschillende anomalieën bevatten waardoor de authenticiteit en/of herkomst hiervan als bijzonder twijfelachtig kan worden beschouwd*". Blijkens het desbetreffende rapport werden beide documenten voorgelegd aan een Turkse advocaat gespecialiseerd in de materie van het strafrecht die al lang samenwerkt met de studiedienst van de verwerende partij, met name door informatie te verstrekken over de vorm van juridische documenten en over verschillende aspecten van de Turkse gerechtelijke procedure. Deze advocaat wijst in haar antwoord op een vormelijke anomalie in het huiszoekingsbevel en twee inhoudelijke anomalieën in de oproeping voor een gehoor (AD, stuk 6, 'Landeninformatie', COI Case "*TUR2026-040. Turquie – 26/01188*" van 31 juli 2026). Gelet op deze informatie gevoegd aan de map met 'Landeninformatie' in het administratief dossier, is de kritiek in het verzoekschrift dat in de bestreden beslissing zelf nauwelijks concreet wordt uiteengezet welke anomalieën van dien aard zouden zijn dat zij de documenten iedere bewijswaarde ontnemen, niet dienstig. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen poging om voorgaande vaststellingen met betrekking tot de vorm en inhoud van de door hem neergelegde documenten concreet te weerleggen en beperkt zich ertoe te verwijzen naar de "*juridische nota […] opgesteld door een persoon die gedurende vele jaren als advocaat in Turkije werkzaam is geweest en die specifiek de vorm, inhoud en juridische context van de oproeping en het arrestatiebevel heeft onderzocht*". De Raad stelt vast dat deze advocaat in diens verslag een beschrijving geeft van de vorm en inhoud van deze documenten en op basis van deze elementen, alsook het feit dat de documenten zijn opgemaakt met behulp van digitale beveiligingsinstrumenten, besluit dat het om authentieke stukken gaat (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 5). Deze informatie doet niets af aan de bevindingen van de door de verwerende partij gecontacteerde advocaat op grond waarvan de authenticiteit van deze documenten wel degelijk in vraag kan worden gesteld. De Raad besluit derhalve dat aan deze documenten geen absolute bewijswaarde kan worden verleend in het kader van onderhavig onderzoek naar de gegrondheid van verzoekers vrees, temeer verzoeker geen originele stukken maar fotokopieën neerlegt. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan immers slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend. Derhalve volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de feiten ter staving waarvan verzoeker ze heeft neergelegd geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen in dit verband voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat deze feiten, in samenhang met de voorgelegde documenten en beoordeeld in het licht van de relevante beschikbare landeninformatie, geloofwaardig kunnen worden geacht.

In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat de Turkse autoriteiten hem zoeken verder door erop te wijzen dat weinig geloof kan worden gehecht "*aan de zogezegde activiteiten die u ondernam voor de Gülen-beweging, de reden waarom u geviseerd zou worden door de Turkse autoriteiten*" en dat de laatste activiteiten die verzoeker ondernam voor de Gülenbeweging van 2024 dateerden, hetzelfde jaar waarin M. zou zijn gearresteerd, waardoor mag worden verwacht dat de Turkse autoriteiten al eerder weet hadden gehad van zijn activiteiten mocht hij met deze persoon hebben samengewerkt. Uit verzoekers verklaringen kan evenwel niet blijken dat hij specifiek omwille van zijn vermeende eerdere activiteiten voor de Gülenbeweging meent te worden geviseerd. Hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd van wat hij officieel wordt beschuldigd, verwees verzoeker naar het document dat zou zijn afgeleverd tijdens de huiszoeking van 26 mei 2026 en waarin vermeld zou staan dat het een onderzoek betreft in de kader van de strijd tegen het terrorisme en hij ervan beschuldigd wordt lid te zijn van FETÖ/PDY (NPO 5 augustus 2026, p. 12-13). Nog daargelaten de vaststelling dat enige vertaling van dit document in het administratief dossier ontbreekt, waardoor deze verklaring niet kan worden geverifieerd, kan uit een dergelijk vage kwalificatie niet opgemaakt worden van welke feiten verzoeker concreet wordt beschuldigd. Hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd voor welke specifieke zaken hij zelf denkt te worden gezocht, gaf verzoeker aan geen logische uitleg te hebben en te denken dat hij zoals iedereen beschuldigd wordt van lidmaatschap van een terreurorganisatie en het hebben verleend van financiële steun zonder dat er concrete elementen zijn die kunnen worden gebruikt om dit hard te maken (NPO 5 augustus 2026, p. 13). Daargelaten de motieven van de bestreden beslissing op

grond waarvan de verwerende partij geen geloof hecht aan verzoekers verklaringen met betrekking tot hulp die hij gedurende drieënhalf jaar zou hebben geboden aan de families van opgesloten Gülenisten en de argumentatie die verzoeker daar tegen in brengt in zijn verzoekschrift, acht de Raad de overweging dat deze activiteiten niet geloofwaardig zijn onvoldoende determinerend om te besluiten dat bijgevolg ook aan de politionele actie die zou zijn ondernomen na verzoekers vertrek geen geloof kan worden gehecht. Nu nergens uit blijkt, en verzoeker evenmin voorhoudt, dat de vermeende beschuldiging van lidmaatschap van een terroristische organisatie exclusief dan wel hoofdzakelijk gebaseerd is op de activiteiten die verzoeker beweerdelijk ondernomen heeft voor de Gülenbeweging, kan de Raad zich in de huidige stand van zaken evenmin scharen achter de gevolgtrekking in de bestreden beslissing dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker pas in 2026 in het vizier van de autoriteiten zou zijn gekomen indien zijn laatste activiteiten van 2024 dateerden en de persoon met wie hij samenwerkte toen reeds werd gearresteerd, maar verzoeker desondanks zonder problemen met zijn paspoort via de luchthaven naar Mali kon reizen.

Voorts blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar informatie over de staat van het tegen hem ingestelde onderzoek, doch dat verzoeker antwoordde via zijn advocaat te hebben vernomen dat er een geheimhoudingsbeslissing werd genomen in zijn dossier waardoor hij hieromtrent geen verdere informatie of documentatie kan verschaffen (NPO 5 augustus 2026, p. 13-14). In het door verzoeker neergelegde begeleidend schrijven van zijn Turkse advocaat wordt onder verwijzing naar de relevante bepalingen van het Turkse strafrecht uiteengezet dat verzoeker geen toegang heeft tot documenten uit het onderzoeksdossier. Hieromtrent stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing summier wat volgt: "*Omtrent het schrijven van uw advocaat hierrond merkt het CGVS voorts op dat deze verklaringen door eender wie kunnen worden geschreven en dat zelfs mocht het een echte advocaat betreffen deze persoon nog kan verklaren wat hij/zij wilt, zonder dat dit objectief gestaafd kan worden waardoor ook hieraan weinig bewijswaarde kan worden gehecht.*". Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift evenwel op dat de betrokken advocaat in zijn schrijven publiek toegankelijke wetsbepalingen aanhaalt ter onderbouwing van de stelling dat verzoeker geen toegang heeft tot stukken uit het strafonderzoek dat tegen hem zou lopen, maar dat de verwerende partij blijkens de bestreden beslissing de juistheid van de verwijzing naar deze bepalingen en de erop gebaseerde analyse niet heeft geverifieerd. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing een eigen analyse maakt van deze stelling en daarbij verwijst naar objectieve informatie waarover zij stelt te beschikken doch die zich niet in het administratief dossier bevindt. Zo maakt de verwerende partij gewag van "*beslissing nr. 2016/1 van 4 augustus 2026*" waarin het recht op informatie voor een bepaalde categorie personen zou zijn verboden en naar "*artikel 20 tot en met 28 van wet nr. 4982*", op grond waarvan het recht op informatie zou kunnen worden beperkt "*in zeer specifieke gevallen die betrekking hebben op de fundamentele belangen van de Turkse staat*". Enerzijds kan de Raad op basis van de stukken in het administratief dossier het bestaan en de inhoud van de door de verwerende partij aangehaalde Turkse regelgeving niet verifiëren en bijgevolg ook niet nagaan of verzoeker hier al dan niet onder valt. Anderzijds stelt de Raad vast dat de advocaat in voormeld schrijven specifieke bepalingen van het Turkse wetboek van strafvordering aanhaalt op grond waarvan het mogelijk is een geheimhoudingsbeslissing te nemen en erop wijst dat één van de inbreuken die tot het nemen van dergelijke beslissing aanleiding kan geven het misdrijf "gewapende organisatie" betreft, voorzien in artikel 314 van het Turkse strafwetboek, op grond waarvan medestanders van Gülen zouden worden vervolgd. De advocaat vermeldt een weblink via dewelke de wettekst kan worden geraadpleegd, doch de Raad stelt vast dat deze leidt naar een pagina met een foutcode en dus niet bruikbaar is. Bovendien blijkt het om een Turkse overheidssite te gaan waarop enkel informatie in het Turks terug te vinden is. Verder benadrukt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat de eventuele vertrouwelijkheid van informatie alleen geldt in het stadium van het onderzoek en dat zodra een gerechtelijke procedure is ingeleid het recht van elke Turkse burger op toegang tot informatie opnieuw gewaarborgd wordt "*door hetzelfde artikel van de Turkse grondwet*", zonder dat evenwel blijkt op welk artikel van de Turkse grondwet gedoeld wordt. In elk geval lijkt de hypothese dat er reeds een gerechtelijke procedure tegen verzoeker werd ingesteld *in casu* niet aan de orde. Hierover ondervraagd ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat zijn zaak voor zover hij weet nog niet voor de rechter werd gebracht en zich dus nog in de onderzoeksfase bevindt. Verzoeker verklaarde in lijn hiermee tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij momenteel niets over zijn zaak kan terugvinden via de digitale overheidsplatformen e-Devlet en UYAP en dat dit pas mogelijk is als er legale (*sic*) procedures beginnen na het onderzoek (NPO 5 augustus 2026, p. 13-14). Verzoeker wijst er verder in zijn verzoekschrift op dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de onderzoeksfase, die gevoerd wordt onder leiding van het openbaar ministerie, en de fase nadat de strafzaak voor de bevoegde rechtbank is gebracht en dat uit voormelde specifieke bepalingen van het Turkse wetboek van strafvordering volgt dat de handelingen tijdens het strafrechtelijk onderzoek in beginsel geheim zijn, alsook dat het recht van de verdediging op inzage van het dossier bij rechterlijke beslissing kan worden beperkt indien het onderzoek naar de in de wet bepaalde categorieën van misdrijven daardoor in het gedrang zou komen.

Aldus worden door verzoeker, via voormeld schrijven van zijn Turkse advocaat, wel degelijk objectieve gegevens aangebracht ter staving van diens stelling dat hij op heden geen toegang heeft tot informatie of documenten betreffende het vermeende tegen hem lopende strafonderzoek, doch kunnen deze in de huidige

stand van zaken door de Raad niet worden geverifieerd, noch worden beoordeeld in het licht van de objectieve informatie waarover de verwerende partij stelt te beschikken doch die niet aanwezig blijkt in het administratief dossier en evenmin in het kader van onderhavig beroep werd bijgebracht middels een verweernota. Dit nog daargelaten de kritiek in het verzoekschrift dat de verwerende partij haar analyse voornamelijk lijkt te baseren op algemene regels inzake toegang tot overheidsinformatie, terwijl voor de specifieke situatie van een lopend strafrechtelijk onderzoek de bepalingen van het Turkse strafprocesrecht inzake dossierinzage en geheim van het onderzoek rechtstreeks relevant zijn. Deze kritiek komt de Raad in de huidige stand van zaken, in acht genomen het gebrek aan verifieerbare objectieve gegevens, niet geheel zonder grond voor.

Wat betreft het niet-betwiste gegeven dat verzoekers vader de hoedanigheid van vluchteling verkregen heeft in België, overweegt de verwerende partij in de bestreden beslissing onder verwijzing naar de beschikbare objectieve landeninformatie dat er geen aanwijzingen zijn dat de familiale context op zich, bij gebrek aan een zichtbaar politiek profiel, ertoe leidt dat alle leden van eenzelfde familie systematisch door de autoriteiten worden geviseerd. De verwerende partij vervolgt dat aangezien verzoeker niet heeft kunnen aantonen dat hij een dergelijk (zichtbaar politiek) profiel heeft, er dan ook geen reden is om aan te nemen dat alleen de situatie van deze persoon (*i.e.* zijn vader), wat hem betreft kan leiden tot een vrees in geval van terugkeer naar Turkije.

Te dezen treedt de Raad de verwerende partij bij in haar standpunt dat op basis van voormelde beschikbare landeninformatie niet blijkt dat familieleden van personen die vervolgd worden wegens vermeende banden met de Gülenbeweging systematisch in de negatieve aandacht van de Turkse autoriteiten komen en/of onderworpen worden aan maatregelen. Er blijkt onder de geraadpleegde bronnen een consensus te bestaan dat de situatie voor familieleden over het algemeen verbeterd is ten opzichte van de periode vlak na de mislukte staatsgreep. Voornamelijk familieleden van hooggeplaatste Gülenisten kunnen in de negatieve aandacht van de Turkse autoriteiten komen. Daarnaast kunnen familieleden van (vermeende) Gülenisten hinder ondervinden in het maatschappelijk verkeer en op de arbeidsmarkt. Volgende factoren zouden bepalend zijn voor de waarschijnlijkheid om in de negatieve aandacht van de autoriteiten te komen: het profiel of de status van de Gülenverdachte; hoe hecht de relatie van het individu met de Gülenverdachte is; of de Turkse autoriteiten de Gülenverdachte al dan niet hebben kunnen vatten en vervolgen. Als de verdachte zelf niet wordt vastgehouden, is het veel waarschijnlijker dat nauwe verwanten negatieve aandacht krijgen.

Indien de loutere familieband met een vervolgde Gülenist op zich niet volstaat om een gegronde persoonlijke vrees voor vervolging aan te kunnen nemen, dient aldus te worden nagegaan in welke mate het profiel of de activiteiten van verzoekers vader binnen de Gülenbeweging dan wel verzoekers persoonlijke omstandigheden het risico op vervolging voor hem verhogen. Te dezen blijkt vooreerst niet waarom het feit dat verzoeker geen zichtbaar politiek profiel heeft *in casu* voor de verwerende partij lijkt te volstaan om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging omwille van de situatie van zijn vader aannemelijk maakt, in acht genomen de voormelde verscheidenheid aan criteria op grond waarvan personen door de autoriteiten als Gülenist of gelieerd aan de beweging kunnen worden beschouwd en vervolgd. Verder acht de Raad het voor een correcte beoordeling van verzoekers persoonlijke vrees noodzakelijk duidelijkheid te hebben over het profiel van zijn vader, de precieze aard en omvang van diens activiteiten binnen de Gülenbeweging en of hij al dan niet een prominente rol speelde of op heden speelt binnen deze beweging. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een foto van de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen in hoofde van zijn vader op 15 oktober 2019, maar hieruit kan niets worden afgeleid omtrent de motieven die ten grondslag lagen aan diens verzoek om internationale bescherming en op grond waarvan de verwerende partij van oordeel was dat hij als vluchteling dient te worden erkend (stukkenbundel verzoekers, stuk 4). Verder bevat het administratief dossier wel een verklaring van verzoekers vader met een samenvatting van zijn relaas, doch kan hieraan geen objectieve bewijswaarde worden verleend (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 6).

Dat verzoekers vader er door de autoriteiten van wordt verdacht lid te zijn van een gewapende terroristische organisatie en om die reden tot op heden wordt gezocht met het oog op strafrechtelijke vervolging, wordt door de verwerende partij klaarblijkelijk niet betwist. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een schrijven van het Turkse ministerie van Justitie van 29 maart 2023 waarmee hij wenst aan te tonen dat de Turkse autoriteiten zijn vader ook jaren na de gebeurtenissen van 2016 nog actief trachtten op te sporen en zijn overbrenging naar Turkije overwogen (stukkenbundel verzoeker, stuk 12). De Raad neemt enerzijds akte van het feit dat niet blijkt dat de Turkse autoriteiten actie ondernomen hebben tegen verzoeker in de tijd die verlopen is tussen het begin van de gerechtelijke vervolging tegen zijn vader en verzoekers vertrek naar Mali in april 2026 en dat verzoeker Turkije in die periode klaarblijkelijk meerdere keren legaal is kunnen uit- en inreizen (AD, stuk 5, 'Documenten', nr. 13). Anderzijds kan de Raad geen abstractie maken van voormelde objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat de mate van waarschijnlijkheid dat nauwe verwanten van personen die door de Turkse autoriteiten worden gezocht op beschuldiging van banden met de Gülenbeweging met de negatieve aandacht van de autoriteiten af te rekenen krijgen, hoog is.

Waar de verwerende partij er in de bestreden beslissing op wijst dat verschillende leden van verzoekers familie die een soortgelijke verwantschapsband met zijn vader hebben vandaag nog steeds in Turkije wonen zonder dat zij om die reden kennelijk problemen hebben met de Turkse autoriteiten, is het de Raad niet duidelijk op welke familieleden de verwerende partij doelt. Verzoeker heeft in zijn verklaringen melding gemaakt van drie halfbroers en één halfzus die zich thans samen met zijn vader in België bevinden (AD, stuk 7, vragenlijst DVZ, vraag 18). Verder blijken zijn moeder en grootmoeder nog in Turkije te wonen (NPO 5 augustus 2026, p. 6, 8, 12). Over zijn moeder geeft hij in zijn verzoekschrift aan dat zij in 1999 reeds van zijn vader gescheiden was en zelf geen banden met de Gülenbeweging had. In zijn verzoekschrift betoogt hij verder dat geen van de andere familieleden die zich vandaag nog in Turkije bevinden vóór of na 2016 een relevante band hadden met de Gülenbeweging en dus niet dezelfde combinatie van familiale en persoonlijke risicofactoren vertonen. Verzoeker wijst erop dat de familieleden die wél rechtstreeks met de beweging verbonden waren, met name zijn vader, zijn stiefmoeder en zijn broer, Turkije verlaten hebben en in België internationale bescherming verkregen hebben. Nu de verwerende partij zelf erkent dat het profiel van familieleden ertoe doet om uit te maken of zij met reden dienen te vrezen eveneens in het vizier van de autoriteiten te komen, acht de Raad het feit dat er in Turkije nog familieleden van verzoeker wonen, waarvan niet blijkt dat zij eveneens aan de Gülenbeweging gelieerd zijn, net zo min als verzoeker een relevante vergelijkingsbasis voor de beoordeling van het risico in zijnen hoofde.

Waar uit zijn verklaringen niet blijkt dat verzoeker, toen hij zich nog in Turkije bevond, op enig moment verontrust werd door de autoriteiten, blijkt hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel te hebben vermeld dat hij verwachtte bezoek te krijgen van de politie en daarom naar Mali verhuisde. Verzoeker verwees daarbij naar de vele in- en uitreisstempels in zijn paspoort en lichtte toe dat hij naar verschillende landen reisde om te kijken of hij daarheen zou kunnen verhuizen om er te werken (AD, stuk 7, vragenlijst, vraag 3.5). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar de persoonlijke problemen die hem deden besluiten dat hij Turkije diende te verlaten, maakte verzoeker melding van het sociale isolement waarin hij belandde en het feit dat vrienden van hem werden gearresteerd. Verzoeker maakte gewag van een "*duidelijk patroon dat het onze beurt ging worden*" en stelde: "*We zagen al signalen, dat is waarom ik naar Mali ging. Ik dacht dat ik ontmaskerd was, daarom veranderde ik mijn adres*" (NPO van 5 augustus 2026, p. 8). Op deze verklaringen is tijdens het persoonlijk onderhoud door de *protection officer* evenwel niet verder ingegaan. Welke signalen er volgens verzoeker precies waren en op grond van welke concrete indicaties hij dacht reeds voor zijn vertrek in het vizier van de autoriteiten te zijn gekomen, kan uit zijn summiere verklaringen niet blijken. Dit is nochtans informatie die relevant is voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn bewering in het vizier van de autoriteiten te zijn gekomen als (vermeende) Gülenist.

De Raad dient de verwerende partij bij te treden in haar vaststelling dat verzoekers verklaringen over het ontslag dat hem te beurt zou zijn gevallen op twee werkplekken inconsistent zijn, daar verzoeker verklaart dat de betrokken werkgevers hem al kenden sinds zijn kindertijd en op de hoogte waren van zijn vaders behoren tot de Gülenbeweging, maar zij hem desondanks toch aannamen om hem vervolgens weer te ontslaan eens ze wisten wie zijn vader was (NPO 5 augustus 2026, p. 12). Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan in wezen de uitleg te herhalen die hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud gaf na confrontatie met de inconsistentie in zijn verklaringen, doch die niet kan overtuigen nu hij duidelijk verklaard heeft dat de betrokken werkgevers wisten dat zijn vader tot de Gülenbeweging behoorde en zij verzoeker logischerwijs niet zouden hebben aangenomen indien zij omwille van zijn vader geen risico wilden lopen. Wat er ook van zij, de Raad merkt op dat het vermeende sociale isolement dat verzoeker aanhaalt als één van de redenen waarom hij Turkije zou hebben verlaten blijkens zijn verklaringen niet de voornaamste reden is waarom hij er thans niet meer naar wil terugkeren. Dit element staat als dusdanig los van de door verzoeker geuite vrees om bij terugkeer strafrechtelijk te worden vervolgd door de Turkse autoriteiten en is naar het oordeel van de Raad niet relevant voor de vereiste toekomstgerichte beoordeling van deze vrees.

Tot slot wijst de verwerende partij er in de bestreden beslissing weliswaar terecht op dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat personen die een opleiding genoten hebben aan een aan de Gülenbeweging gelieerde onderwijsinstelling systematisch worden vervolgd, doch blijkt niet uit verzoekers verklaringen dat hij vervolging vreest louter omwille van het feit dat hij in het verleden school liep in een Güleninstituut.

In casu moet gelet op het voorgaande vastgesteld worden dat de verwerende partij heeft nagelaten op een objectieve, zorgvuldige en prospectieve wijze te onderzoeken of verzoeker, gelet op zijn profiel en individuele omstandigheden, bij terugkeer naar Turkije met een redelijke mate van waarschijnlijkheid vervolging dreigt te worden vervolgd.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 2.60, § 2 van de RvV-wet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.
Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer RvV X.

Artikel 3

De beslissing genomen door de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 augustus 2026 wordt vernietigd.

Artikel 4

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken op twee september tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	S. WILLAERT